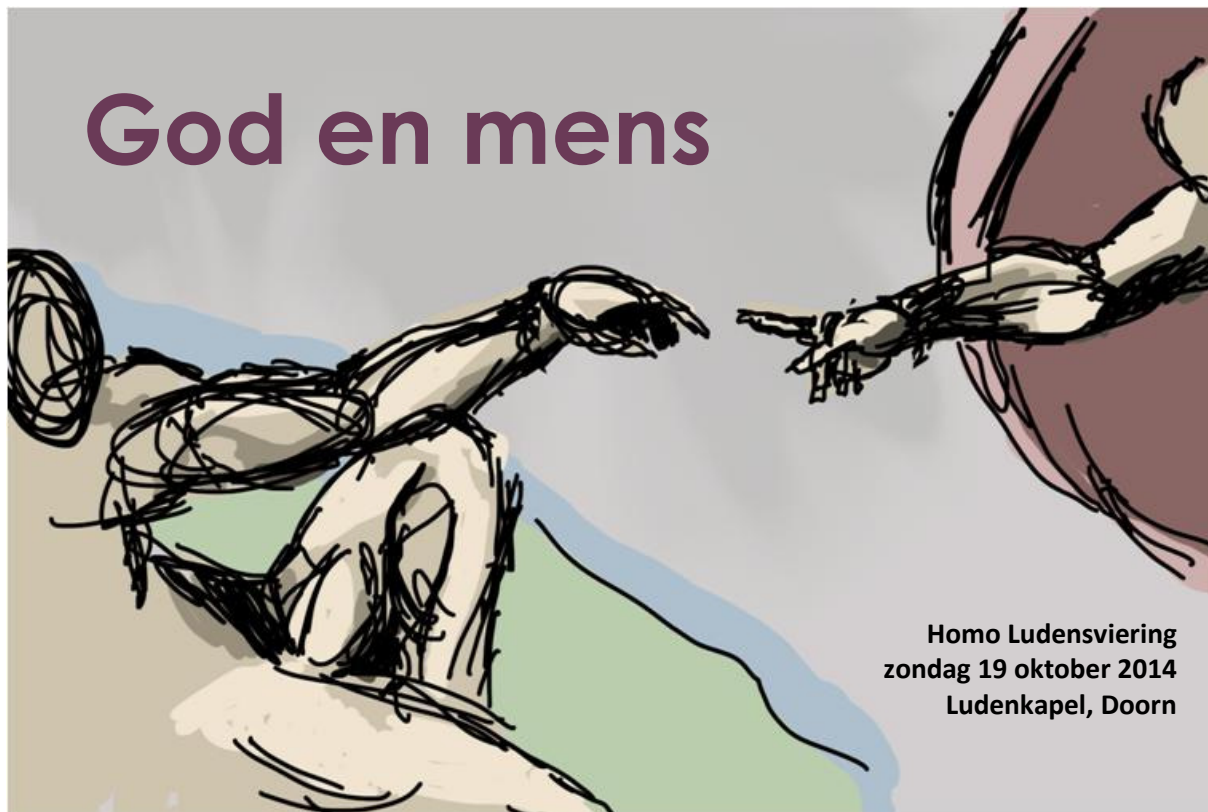

God en mens

Homo Ludensviering
zondag 19 oktober 2014
Ludenkapel, Doorn

Toewijding & groet

Ons samenzijn dragen wij op aan God
Die liefde is en grond van ons bestaan
Die wij zoeken zoals zij ons zoekt
Die ons vrijheid geeft en verantwoordelijkheid

Vrede zij ons allemaal
De wereld zij vrede
Amen

Lied 527

2 Als een kind zijt Gij gekomen
als een schaduw die verblindt
onnaspeurbaar als de wind
die voorbijgaat in de bomen.

- 3 Als een vuur zijt Gij verschenen
als een ster gaat Gij ons voor
in den vreemde wijst uw spoor
in de dood zijt Gij verdwenen.
- 4 Als een bron zijt Gij begraven
als een mens in de woestijn.
Zal er ooit een ander zijn
ooit nog vrede hier op aarde?
- 5 Als een woord zijt Gij gegeven
als een nacht van hoop en vrees
als een pijn die ons geneest
als een nieuw begin van leven.

Huub Oosterhuis

Soera 24, vers 35 uit Koran

god is het licht over hemel en aarde
zijn licht is als een lamp in een nis
een lamp in een glas
een glas van sterrenschitter
brandend aan geheiligd olijfhout
niet uit oost niet uit west
en ook al raakte vuur haar niet aan
toch vlamt de olie uit zichzelf
licht boven licht tot zijn licht
leidt god wie hij wil

Al-afwezige

Dat u er altijd was en zult zijn, die eeuwen
der eeuwen waarin wij als gras en broodkruimels
roepen maar geen antwoord, smeken maar stilte
geen taal misschien een teken voor wie wil.

Tegen u is praten gemompel van gekken
steeds luider in leegte die u bent of niet.

Ik kom eraan in mijn huurauto en ik zeg:
je wereld is prachtig, de vlaktes van de Kaap
de platte bergen aan de horizon, 's avonds
gloeien de steden van het oude Europa
's morgens rijst Naxos blozend uit zee
men zingt over vroeger, je dalen weerklinken
maar waar ben jij? Wat ik zie is je kleed
geborduurd met vogels, golven, kantwerk
van kale bomen- als dat je kleed is. Je weet
hoe wij leven, kent onze sauzen, bruggen, musea
we dansen heel prachtig, beschieten elkaar
en sterven aan ziektes, we huilen om doden
vanwaar zal onze hulp komen, niet uit die bergen
wan je die zwijgen, niet van jou die maar afwacht.

We zingen je half tevoorschijn, we schreeuwen
om ontferming beloven ons wonderen en soms
Buigen we ons neder en zeggen: niet zoals wij.

U bent maar vorm, een wijze van zeggen, hoopvol
Wil ik U bedanken vervloeken beklagen.
Mocht u mij horen ik ben hier op aarde
tot in de eeuwen der eeuwen ben ik hier.

Marjoleine de Vos, *Kat van sneeuw* (2003)

Naamloze God die ik belijd

Naamloze God die ik belijd,
nu Gij uw teken in mij snijdt
duld ik de pijn van wat er sterft
onder uw mes, dat kerft en kerft.

Toen'k bloedig in dit leven brak
verloor ik steun en onderdak;
nu zwerf ik tussen moederschoot
en tweede moog'lijk rustpunt: dood.

Ik zwerf om U; elk ritueel
anders dan dit acht Gij te veel.
Ik pleng U bitterzoete wijn
van twijfel en van eenzaam-zijn,

en vraag van U als enig loon
de scherpe prikkel van uw hoon,
uw harde stenigende spot.
Gij zijt weldadig wreed, mijn God,

eeuwig onvindbaar, als Ge lacht
om al wie U gevonden dacht.
Zo ga ik rusteloos en stom
de lange wegen om en om

en zoek naar U in ieder ding
dat van uw beeld de weerschijn ving.
Mij drijft dit branden in mijn bloed,
dat ik U altijd zoeken moet.

Ik richt tot U slechts één gebed;
dat Gij uw mes nog scherper wet
dat Gij mij beitel met dat mes
tot wijs en weerbaar priesteres.

Hella Haasse, *Stroomversnelling* (1945)

Auguste Rodin (1840 -1917)
"La main de Dieu ou la création"
Marbre, 1916-1918
Le Musée Rodin, Paris

Godsdienst

En een oude priester zei: Spreek tot ons over godsdienst.
En hij zei:

Heb ik vandaag over iets anders gesproken?
Is godsdienst niet iedere daad, elke gedachte.
En dat wat gedachte is noch daad, maar verbazing en verwondering,
die altijd in de ziel opwellen,
zelfs als de handen stenen houwen en het weefgetouw bedienen?
Wie kan zijn geloof van zijn handelingen
en zijn overtuiging van zijn bezigheden scheiden?
Wie kan zijn uren voor zich uitspreiden en zeggen:
'Dit is bestemd voor God, dat voor mijzelf,
dit voor mijn ziel en dat voor mijn lichaam?'
Al je uren zijn vleugels die door de ruimte wieken van zelf naar zelf.
Wie zijn zedelijkheidsbesef slechts draagt als zijn beste gewaad,
kon beter naakt zijn.
De wind en de zon maken geen gaten in zijn huid.
Wie zijn gedrag afbakent door een zedenleer,
zet zijn zangvogel gevangen in een kooi.
Het vrije lied dringt namelijk niet russen tralies en spijlen door.
Hij voor wie aanbidden een venster is dat je kunt openen,
maar ook sluiten, heeft het huis van zijn ziel,
waarvan de vensters reiken van dageraad tot dageraad,
nog niet betreden.

Je dagelijks leven is je godsdienst en je tempel.
Breng telkens als je hem betreedt al wat je hebt mee,
de ploeg, het aambeeld, de hamer en de luit,
wat je hebt vervaardigd als gebruiks- en als kunstvoorwerpen,
want al dromend stijg je niet uit boven je prestaties
en val je niet dieper dan je mislukkingen.
En breng alle mensen mee,
want al biddend stijg je niet hoger dan hun gevoelens van hoop
en zink je niet dieper dan hun wanhoop.

Om God te leren kennen hoef je geen raadseis op te lossen.
Kijk om je heen en je ziet Hem spelen met je kinderen;
werp een blik op het hemelruim en je ziet Hem wandelen in de wolk,
Zijn armen uitstrekken in het weerlicht en neerdalen in de regen;
Je ziet Hem glimlachen in de bloemen
en Zijn opgeheven handen wuiven in de bomen.

Kahlil Gibran, *De Profeet*

Gebed

En een priesteres zei; "Vertel ons over het Gebed."
En hij antwoordde en zei:

"Verdrietig en in nood zijn jullie, als jullie bidden,
maar waar is je gebed als jullie vol vreugde zijn en leven in overvloed?

Bidden is jezelf laten opgaan in de levende ruimte.
Te geven van je duisternis is troost
en te geven van het licht van je hart is vreugde.
En als je altijd huilt wanneer je ziel je aanzet tot gebed,
dan zou je ze keer op keer weer moeten blijven aansporen,
totdat je door je tranen heen zult lachen als je bidt.

Wanneer je bidt stijg je op in de ruimte
en ontmoet daar hen die ook bidden,
en die je alleen in gebed zult treffen.
Alleen in de vervoering en het vreugdevol samenzijn
kun je deze onzichtbare tempel binnengaan.
Hij, die de tempel alleen betreedt om te vragen zal niets ontvangen.
En hij die binnengaat om zich zelf te vernederen, zal niet worden verheven.
En ook hij die binnengaat om een beroep te doen op de goedheid van anderen
zal niet worden gehoord.
Het is voldoende de onzichtbare tempel binnen te gaan.

Ik kan jullie niet leren te bidden in woorden.
God hoort jullie woorden niet als Hij ze Zelf niet met jullie lippen spreekt.
Ik kan jullie het gebed niet leren van de zeeën, de bossen en de bergen.
Maar jullie zijn als de bergen, de bossen en de zeeën
en hun gebed is jullie gebed.
Je hoeft slechts te luisteren in de uren van de nacht
en je hoort hun stil gebed.

[Laten wij samen bidden]

"Onze God, die onze gevleugelde zelf is,
laat uw wil onze wil zijn.
Laat uw behoefte onze behoefte zijn.
Laat uw verlangen ons verlangen zijn,
opdat onze nachten veranderen in dagen
en alle uren de uwe zijn.
Wij vragen u niets,
want u kent onze behoeften, eer wij de behoefte hebben.
U bent onze behoefte
en in het krijgen van uzelf, krijgen wij alles".

Kahlil Gibran, De Profeet

Zegen

Zegenen is ...
met de kracht van ons voelen,
ons denken en ons handelen
elkaar alle goeds toewensen.

Ga heen in vrede.
Laat jezelf zoeken door het goddelijke
in jezelf, in de schepping
en in je medemens,
vooral in degenen die kwetsbaar zijn
en in nood.

Kies in volle vrijheid om dat te doen
wat je moet doen,
en Gods Geest zal met je zijn.
Amen

Dagsluiting

Eigenlijk geloof ik niets,
En twijfel ik aan alles, zelfs aan U.
Maar soms, wanneer ik denk dat Gij waarachtig leeft,
Dan denk ik, dat Gij Liefde zijt, en eenzaam,
en dat, in zelfde wanhoop, Gij mij zoekt
Zoals ik U.

Gerard Reve, *Nader tot U* (1977)

Samenstelling: Annemiek van Ee & Bert Cozijnsen

